

Istoricul Neagu Djuvara a murit joi, la varsta de 101 ani. Istoric, diplomat, filozof, jurnalist si romancier, Neagu Djuvara se nascuse la 18 august 1916, la Bucuresti, intr-o familie aristocrata de origine aromana. El obișnuia să își serbeze ziua de naștere de două ori, pe 18 august pe calendarul vechi și pe 31 august conform noului calendar.

El obișnuia să își serbeze ziua de naștere de două ori, pe 18 august pe calendarul vechi și pe 31 august conform noului calendar. Neagu Djuvara si-a facut studiile la Paris, fiind licentiat în Litere la Sorbona (1937) si doctor în Drept (Paris, 1940). 45 i-a trăit în afara țării, în exil. Abia după 1989 avea să devină cunoscut în țară. Avea deja 70 de ani „Am venit înapoi în țară ca să ofer, nu ca să primesc. Destinul a vrut ca la 70 de ani să fac ceea ce voiam să împlinesc la 30: să fiu universitar, să public cărți în limba română”, mărturisea el. Un singur regret spunea că are: nu a studiat mai bine pianul.

În timpul celui de Al Doilea Război Mondial, Neagu Djuvara a luat parte la campania din Basarabia și Transnistria ca elev-ofiter de rezervă (iunie - noiembrie 1941), fiind ranit în apropiere de Odesa.

„M-am născut la București, într-adevăr, trei zile după ce România intrase în război, august 1916”, povestea istoricul.

Să rămâi la București, în plin război, cu doi copii de vârstă mică, era pe cât de complicat, pe atât de periculos. De aceea, familia Djuvara a decis să facă un pas salvator.

„De la începutul războiului, cum se-ntâmplase cu multă lume din București, ne retrăsesem în Moldova și chiar tata, care fusese mobilizat, era un inginer de valoare, care ieșise cap de promoție de la Politehnica din Berlin, el era mobilizat și s-a gândit că e prudent, din cauza, nu atât a războiului propriu zis, ci a foametei care bântuia la noi în țară, în 1916, s-a gândit să-și trimită mica familie, adică soția și cei doi copii, să-i trimită prin Rusia până în Franța. De ce în Franța? Pentru că tatăl său, bunicul meu, Trandafir Djuvara, era ministru plenipotențiar - astăzi am zice ambasador - în Belgia. Or Belgia toată era evacuată în Franța, la Le Havre”, spunea Neagu Djuvara, la emisiunea Digicult, în 2015.

Călătoria s-a dovedit mult mai anevoioasă decât prevăzuseră adulții.

„Și, prin urmare, noi plecăm - mama cu cei doi copii și cu o guvernantă elvețiancă și cu un frate, Scarlat Grădișteanu, care-i ultimul din familia mamei mele și care, din nefericire, înnebunise pe front, era un om anormal. Deci vedeți cu ce echipă biata maică-mea, cu o soră mai tânără, Jana, care nu se va căsători decât la 40 de ani, închipuiți-vă că, cu toată dezordinea care domnea deja în Rusia, în ajunul revoluției, poliția își făcea, totuși, datoria și a confundat numele elvețiencei noastre de 20 de ani, guvernanta, cu o spioană germană pe care o căutau. Și ne confiscă pașapoartele”, își amintea Neagu Djuvara.

De aici, o serie de încurcături, probleme și complicații. Drumul familiei către Franța a fost amânat cu o lună, până s-a lămurit situația: guvernanta familiei Djuvara nu era vreo Mata Hari. Dar revelațiile au venit în cascadă: românii pribegi au aflat, cu această ocazie, ceva incredibil.

Neagu Djuvara a murit la varsta de 101 ani

Written by Administrator

Thursday, 25 January 2018 15:53 - Last Updated Thursday, 25 January 2018 16:22

„Comisarul de poliție îi spune mamei mele "Doamnă, ne cerem scuze, a fost o confuzie de nume, s-a lămurit acum, veniți mâine să vă luați pașapoartele, veniți, însă, dimineața, înainte de 9.00, că la 9.00 bolșevicii iau puterea!" Un înalt funcționar la Ministerul de intern rus, în 1917, știa că, a doua zi, bolșevicii iau puterea la ora cutare”, povestea Neagu Djuvara.

După tot felul de aventuri nu tocmai plăcute, familia Djuvara a reușit să plece către Occident: „Am prins ultimul tren care pleca către Helsinki, că după aia s-au închis granițele! Mi-am început viața cu un adevărat miracol!”

De la Helsinki, familia a ajuns în Vest și a locuit un an în Franța, acolo unde se afla bunicul patern al lui Neagu Djuvara, diplomat de carieră. Apoi au plecat în Elveția.

„Aproape că mă întreb, acum, ce miracol, cum de aveam bani de lucrurile astea? Mama, țin minte, mi-a arătat că, sub hainele ei, avea o centură de bumbac, cu buzunărele. Acolo avea un Napoleon de aur, avea inelul cu briliant, mica ei avere o avea asupra ei! Și, deci, a vândut, probabil, încetul cu încetul, tot ce avea și așa ne-a putut întreține”, mai spunea Neagu Djuvara.

În Elveția, la Montreux, familia Djuvara a primit o veste tulburătoare.

Neagu Djuvara: „Să știți că am întâlnit persoane pedante, care n-au vrut să admită că am amintiri de la vârsta de 2 ani. Eu vă pot dezminți, că am o amintire absolut precisă, de la vestea c-a murit tatăl meu. Eu am doi ani și trei luni, fiindcă suntem în decembrie 1918, când sunt într-o odaie de hotel, cu fratele meu, care are trei ani mai mult, și cu o guvernantă, când sunt chemat să o văd pe mama, care era în altă odaie. Și mergem toți trei, batem la ușa unde era mama, intru în odaie - amintirea mea, fiind copil, un pat de hotel, chiar normal, și se pare foarte înalt - și mă văd văzând-o pe mama culcată, cu o batistă pe ochi. Era a doua zi după ce aflase de moartea bărbatului ei, la București.”

Inginerul Marcel Djuvara, deși trecuse prin război, murise nu de glonț, ci de gripă spaniolă, epidemia care a făcut ravagii în Europa. Pentru Neagu, mezinul familiei, vestea a fost de neînțeles.

„Fratele meu avea deja 5 ani, el îl ținea minte pe taică-su, îl văzuse până la vârsta de 4 ani și ceva, pe când pentru mine era... mi s-a spus "A murit tatăl tău", gata, acum nu mai am decât o mamă, nu pot să spun că m-a afectat, n-am înțeles! La vârsta de 2 ani, nu-nțelegi. A, ești fără tată! Gata! Așa am început eu viața, ca să zic așa, adică cu impresia că sunt un copil nițel mai altfel decât alții, n-am decât o mamă, n-am tată”, povestește Neagu Djuvara.

Absența tatălui a fost suplinită cu brio de mama celor doi frați Djuvara, Neagu și Răzvan. Tinca Djuvara, născută Grădișteanu, a știut cum să transforme copilăria băieților ei într-un lung șir de întâmplări și amintiri fericite. O amintire care îl urmărește și astăzi pe Neagu Djuvara este imaginea mamei sale cântând, la pian, lucrări de Chopin. Cu toate

că a trecut prin două războaie, a rămas orfan foarte devreme și a avut de înfruntat o mulțime de obstacole, Neagu Djuvara spune că a avut o copilărie perfectă: „Of, Doamne... Ce-mi lipsește acum este că am impresia unui gol: nu mai știu pentru ce trăiesc! Pe când, în tinerețea mea, aveam ambiții, aveam speranțe! Dovadă, totuși, din ambițiile astea am scris o grămadă de cărți!”